

अथ दिग्बन्धुः अपसव्यन्तु वनूताः वनूताः भुवि संस्थिताः। ये भूता विदुः कर्तुं शक्तेः
 मोहकश्च कुशतिलान् प्रतिदिशं प्रतिपेत् ६ तास्व शिवास्तथा ॥ ६

१ श्रीगणेशाय नमः अथ पार्वरीश्राद्धं लिख्यते अपरान्हे स्ना-
 तः शुक्लादिवासः शुचिराचम्य श्राद्धदेशमागच्छेत् तत्र प्राशु-
 र्वमुपविश्य सिद्धान्नसंभवे सिद्धमिति याविकां स्पृष्ट्वा कर्म-
 पात्रे जलं गंधं गंगाजलं तुलसीदलं पुष्पं श्राद्धारं भोग्यां ध्यात्वा
 ध्यात्वा देवं गदाधरम् स्वपितुर्भजनसाध्यात्वा ततः श्राद्धं समा-
 रभेत् १ अग्निष्वाताः पितृगणाः प्राचीं रक्षन्तु मे दिशम्
 तथा वहिषदः पान्तु याम्यां ये पितरः स्थिताः प्रतीचीमा ज्यपा-
 स्तद्धृदीचीमपिसामथाः उर्ध्वं चैवार्थमारक्षेत् केववाडन
 ज्योप्यधः रक्षोभतपिशोचैभ्यस्तथेवासुरैर्केचन सर्वतश्चा-
 विपस्तेषां यमोरक्षो करोतु मे तिलारक्षन्तु असुरान् रक्षो रक्षं-
 तुराक्षसां पाक्तवैश्रात्रिचारक्षेदतिथिः सर्वरक्षकः इति

सजवमुत्सृज्यते ॐ अथामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपिताम
 हाणां अमुकामुकशर्मणां पार्वशाश्राद्धसंवंधिनो विप्रवेदेवाद्द
 मासनेनोत्तमः इति कुशात्रपे जवजलेः ६७७ त्सृज्यते ॐ अथ
 मुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहाणां अमुका
 मुकशर्मणां पार्वशाश्राद्धसंवंधिनो विप्रवेदेवाद्दमासनेनोत्त
 मः इत्यपरमुत्सृज्यते ततोऽप्यसंस्कृत्वा पातितवामजानुर्दक्षि
 णाभिमुखः द्विगुराभुग्नकुशात्रपतिलजलेन्याद्यप्यूर्ध्वपश्चि
 मक्रमसाक्षितमोहकनृपाणिषडासन्नानितिलजलेनोक्षिता
 निप्रत्येकंपित्रादिभ्यः पश्चिमत आरभ्य उत्सृज्यते तत्रक्रमः अ
 थामुकगोत्रपितरमुकशर्मणां पार्वशाश्राद्धमासनेनोत्तमः अ
 थवमेवमातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहभ्योदद्यात् ततोः

दिग्बन्धनं कृत्वा ॐ अपवित्रः पवित्रो वा सर्ववस्थ्यागतोऽपि वायुः
स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स वा ह्यभ्यन्तरः शुचिः शीतेपठित्वा ॐ पुण्ड
रीकाक्षः पुनातु इति कुशत्रयाणीतजलेः आकृत्वस्तूनि सिंचये
त् ततः कुशत्रयतिलजलेः संकल्पं कुर्यात् ॐ अपामुकमासीया
मुकपक्षीयामुकतिथौ अमुकजो नाराणां पितृपितामहप्रपिताम
हानां अमुकामुकप्रार्मीणां अमुकजो नाराणां मातामहप्रमाता
महवक्त्रप्रमातामहानां अमुकामुकप्रार्मीणां पार्वरा आकृ
विश्वेदेव पूर्वकं महं करिष्ये ततो गायत्रीं त्रिजपित्वा ॐ देव
ताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्यश्च नमः स्वाहा ॐ ऐस्व
धासै नित्यापे नमो नमः इति त्रिजपेत् ॥ तत उत्तराभिमुखो
दक्षिणोत्तरं क्रमं हस्तौ दत्तं कुशत्रयात्मिकां स नमः प्रदक्षिणामासनं

त्रैलोक्यतिलान्विकीर्त्य ० ॐ अयन्तु नः पितरः सौम्याः सौमिनध्वाताः पथिभि
 र्देवयानैः अस्मिन्यशेस्वधयामदनोधिबुवह ॥ नवस्मान् इति ज
 पेत् ततः सव्यं कृत्वा देवार्धपात्रद्वये पवित्रं चत्वा अपसव्येन पित्रा ध
 र्वपात्रद्वये प्रत्येकं पवित्रं चत्वा सव्येन देवार्धपात्रद्वये ॐ सन्नेदे
 वीरभीष्टं यथापोभवन्तु शान्तये संयोरभिः अवन्तु नः इति जलं प्रक्षि
 प्य अपसव्येन पित्रा धर्वापात्रद्वये ॐ अनेनैव मंत्रेण जलपित
 तीर्थं नक्षिपेत् ततः सव्यं कृत्वा ॐ यवोसि यवो ह्यास्मै देवो यवधार
 ति इति देवार्धपात्रद्वये प्रत्येकं यवान् प्रक्षिप्य अपसव्येन पित्रा र्ध
 पात्रे प्रत्येकम् ॐ तिजोसि सोमदेव त्मो गोसवो देवनिर्मितः प्रयलम
 भिः पक्तुः स्वधया वरंति पितृ न्यराहि न स्वधेति तिलान् नक्षिपेत्
 ततः सव्येन देवार्धपात्रद्वये तूष्णीमेव गंधपुष्पे प्रक्षिपेत् ततः सव्यं

सर्वं कृत्वा प्रयातु दूरतः सर्वपापानि च कुशासिताः सर्वभूतैर्मिश्रान्त्यर्थं
 जीवीबंधनं करोम्यहम् ॐ विश्वेदेवानहमावाहयिष्ये इत्युक्ता ॐ विश्वेदेवा
 स आगताः शृणुतामयिमं शंहवं इदं वर्हिर्नि रवीदत इत्यनेन देवानावा
 ह्य जगोसि जवपास्मद्वेषो जवपारातिरिति जवान्विकीर्ष्य ॐ विश्वेदे
 वाः शृणुतेमं शंहवं मेये अनेरि ह्येये उपधाविष्ये अग्निर्जिह्वा उत
 वाजयत्र आशाधस्मिन् वर्हिर्वा दमादय धीमिति जपेत् ॐ आगच्छन्तु म
 हाभागा विश्वेदेवा महावलाः येषत्र विहिताः प्रादुसावधाना भवन्तु ते
 इति पठेत् ततोऽप्यसर्वं कृत्वा दक्षिणाभिमुखः पातितकामजानुः ॐ
 तिलान् गृहीत्वा पितृ नहमावाहयिष्ये इत्युक्ता आवाहयः ॐ उत्यन्त
 स्त्वानिधीमहे सुसंतः समिधीमहि उत्यन्त सन्त आवाहयितुं नृविषे
 अन्तवेति पितृनावाह्य ॐ अपहता सुरारक्षा संसिवेद्विषदः इति पा

न ५

४

दाप्य ३० अथामुकजोऽपि तरुमुकशाम्भिरौ पार्वशाश्रादेः सवते
 हस्तार्धैः स्वधेति तदुत्सृजेत् एवमेव पिता महादिपुं च भ्योऽपि दद्यात्
 ततः सव्यं कृत्वा पवित्रसहितमवशिष्टजलमुत्तं देवार्धपात्रे
 द्वयं यथाक्रमः प्रत्येकं देवासनं दक्षिरापार्श्वे ३० विश्वेभ्यो देवे
 भ्यः स्थापनं मसि इत्युत्तानमेव धारयेत् अपसव्यं कृत्वा प्रपि
 ता महावर्धपात्रे पवित्रादीनि पिता महावर्धपात्रोपरि दत्त्वा पि
 ता वामपार्श्वे पितृभ्यः स्थापनं मसीति मिलितामेव न्यु ७ ३० ४
 कुर्यात् एवमेव माता महावर्धपात्राणि मलयित्वा माता मह
 वामपार्श्वे ३० माता महप्रमाता महद्विप्रमाता महभ्यः स्था
 नमसीति तद्वर्धपात्राणि न्यु ३० कुर्यात् तथा स्थापितानि
 चतानि दक्षिणादानपथ्येन नोद्धरेत् न चालयेत् सव्यं

४

कृत्वा एकं देवा र्वपात्रं चामहस्ते कृत्वा तत्र स्थितपवित्रे देवभोजनपा
 त्रे पूर्वाग्रं धत्वा तदुपरि किंचिदुदकान्नं हृदत्वा ॐ यादिव्या आपः
 पयसा संवभृशुण्याः अन्नं रिद्धा उत्पार्य वीर्या हिरण्यवस्तीयति
 यास्तान् आपः शिवा ह्यस्योन्नासुभवा भवेन्नु इति पठित्वा पचकुशा
 जलान्यादाय ॐ अयामुक्ता जराणां पितृवित्ता महप्रपिता महानं
 श्रीमुक्ता मुक्ता मुक्ता शर्मणा पार्वरा आह संवंधिनो विश्वे देवाश्च
 महस्तावं वीजमः ॐ माता महादित्रप आह संवंधिनो विश्वे देवा
 पार्वरा आह महस्तावं वीजमः अर्वे पुनः प्रत्यर्वम् ॥ इत्यर्वं
 मुत्सुजेत् ततोऽप्यस्यं कृत्वा एकं पितृर्वपात्रं चामहस्ते कृ
 त्वा पितृभोजनपात्रे उत्तराग्रं पवित्रे धत्वा तदुपरि उदकान्नं
 हृदत्वा ॐ यादिव्या आपः इत्यादि पठित्वा सोढकं तिलजलान्या

सव्येन ततः जलेनासन्नमोजनपात्रं सहितं वेष्टयित्वा मराडला
 निकुर्यात् अपसव्येन पितृभोजनपात्रं वेष्टयेत् अनेन मंत्रेण
 यथा च काशुषो विष्णुश्चैलोऽम्परिरक्षतु एवं मराडलमस्येत सर्वं
 भूतानिरक्षतु इति मंत्रेण ततः आहुतेऽपान्नाग्नाग्ना
 आनीय सद्यतं सव्येनेव पाशुरवपुष्ठादिस्थित जले आहुतिं द
 द्यं जुहोति ॐ अग्नेये कव्ये वाहनाय स्वाहा ॐ सोमाय पितृ
 मते स्वाहा ततो जलतिलसहित दूतं मंजनं पुतं अन्नमयम् ५
 सव्येन ॐ इदमन्नमेतद्भस्वामि पितृभ्यो नमः इति दद्यात्
 ततो हुतशेषं अन्नं किञ्चित् किञ्चित् सव्येन देवपात्रद्वये अपस
 व्येन पित्रादिपात्रेषु दत्वा पिराज्यं च किञ्चित् दारयेत् सव्येना
 ऽनोकरां पूर्वाभिमुखो भूत्वा ततो येन तूष्णीं ततोऽपसव्येन

कृत्वा यवकुशाजलेः ॐ अघा मुकजो नाराणं पितृपितामहप्रपिताम
 हानाममुकामुकशर्मिराणं पार्वरा आहु संवंधि नो विश्वे देवाः
 तानि गंधपुष्पधूपदीपताम्वूलयशोपवीतवासंसि वोनमः इति
 यथा संभवमुत्सृजेत् एवं मेव मातामहादिभ्योऽपि दद्यात् पात्रा
 शिपितृभ्यः स्नानमस्तीति न्युक्ती कनराम तदुपरि कुशात्रयं द
 द्यात् गंधपुष्पधूपदीपताम्वूलवासंसि निधाय अघेह अस्म
 त्पित्रादित्रय आहु संवंधि नो विश्वे देवाः एतानि गंधादिनिवो
 नमः एवं मातामहादित्रय संवंधि नोऽपि ततोऽप्यसर्वमोद
 कतिलजलेः ॐ अघा मुकजो नपितरमुकशर्मिरा पार्वरा आ
 हु एतानि गंधपुष्पधूपदीपताम्वूलयशोपवीतवासंसि ते स्वधा
 इति पित्रे गंधादि दद्यात् एवं मेव पितामहादिपंचभ्योऽपि दद्यात्

स्यपइसुरेस्वाहा ॐ क्लृप्तकव्यमिदंरक्षमदीयं इदमन्नं इत्यन्ने इद
 मआपः इति जले इदमाज्यं इदहविरिति पुनरन्ने दाक्षिरा करा कुष्ठ
 मावेश्य ॐ जवोसि यवपास्मद्वेषो यवयारातिरितियवान्विकीर्य
 ॐ अघामुकगोत्राणां पितृ तपिता महप्रपिता महानाममुकोमु
 कशर्मणां पार्वरा प्रजादसंबंधि नोविश्वे देवा एतद्वा न्नं सोप
 करान्नमः इति यवजलकुशत्रये नुत्सजेत् एवमेव माता महादि
 देवेभ्योऽपि दद्यात् ततोऽपसव्यं कृत्वा दक्षिरामिमुखः पातित
 गामजानुः पितृपात्रं न्युज्याभ्यां व्यस्ताभ्यां पारिभ्यां स्पृष्ट्वा ॐ य
 पि वीतिपात्रं पौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं अमृतं जुहोति
 स्वाहा ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमेवैधानिदं चैपदं समूहमस्य पाइसु
 रे ॐ क्लृप्तकव्यमिदंरक्षमदीयं ॐ इदमन्नं इदमा आपः इदमाहम

इदमन्नं स
 दक उ इद
 न्नं दत्ता
 पृष्ठक स
 दिः

दक्षिणामिमुरवः भूस्वामिने दद्यात् सवतं व्यञ्जनमन्नं अप
 सव्येन ॐ इदमन्नमेतद्भूस्वामिपितृभ्यो नमः ततो ह्यमन्नं सि
 द्धमायमयं वा पुत्रपाहा रक्षमं मृत्युकं परिविष्य पपासं भवमुपकराम्
 जलं दत्तं च तत्रोषणी प्रसव्येन देवपात्रे अपसव्येन पित्रादिपात्रेषु
 अन्नोपरिमधु दद्यात् ततः प्रत्येकं ॐ मधुवाता जतायते मधुध
 रनि सिं धवः माधीर्जः संतो मधीर्मधुन तमुतो कसो मधमत्वा
 र्थिव ॐ रजः मधूद्यै रस्तुनः पितामधुमा नो वहस्पतिर्तधुमां अ
 स्तु सूर्यः माधीर्जा वो भवन्तु तः ॐ मधुमच्चित्तिजपेत् पुटके जलं
 दत्त्वा पात्रावत्वं वनं विधाप्य ततः सव्येन उक्ता पारिभा देवपात्रे
 स्पृष्ट्वा ॐ एष्यीते पात्रं द्यौरपि धानं ब्राह्मणाय नुरवे अमृतं अम
 तं जुहोमि स्वाहा ॐ इदं विष्णुर्विचक्रते चैवातिदधे पदं समूहं

७
 ७
 स्त्रियानामपि मद्रूपसोमनसेस्याम इति पठित्वा ॐ सहस्रश्रीर्वापु
 नुषः इत्यादि पठित्वा ॐ आशुशान्तो नृपुमो नभीमो वृणा वृनः ॐ
 मनश्चर्यशीनां संकंदमो नौ निमिष एव वीरः प्रासेना अजायते
 ॐ प्राकमिन्दः इत्यादिकर्मप्रतिरूप्य अन्यानि च पवित्राणि ज
 पेत् ॐ सप्तव्याधादप्राक्षेयुमगाः कालिंजरे गिरी चक्रवाकाः स
 रदीपे हंसाः सरसिमानसेनतेऽपि जाताः कुतस्ते ब्राह्मणा वेद
 पारगाः प्रस्थिता दूरमधानं पूयं किमवसौ दय इति नमस्तुभ्यं
 विरूपाक्ष नमस्तेनेकचक्षुषे नमः पिनाकहस्ताय बज्रहस्ताय
 वे नमः इति पठित्वा ततः उत्तिष्ठ संनिधौ आसूत कुशत्रयाभू
 मिन्द्रो ह्यविकहरा स नमः ततः सव्ये न हस्तौ पादौ प्रधाः या च म
 हति स्मृत्वा अपसव्ये न दक्षिणाभिमुखः वेदांकुप्यात् ॐ अ

इदं तद्विरिति अन्नादिषु अङ्गुलमारोप्य अपरहता असुरारक्षाशिवेदि
 वृद्ध इति अन्नोपरिति लान्वि कीर्त्य मोदकेतिलजलान्यादाय ॐ अघा
 मुकगोत्रपितृमुक्केशमीनपार्वरा आर्द्धे एतत्सोदकं सोपकरां
 तस्वाधा एवमेवपितामहादिपंचभ्योऽपि दद्यात् यदि पात्रं भवति
 तदा पृथिवीते पात्रं इति मंत्रः पुनर्न पठनीयः ॐ अन्नहीनं किं
 याहीनं विधिहीनं च पृथग्देवैर् तत्सर्वमस्ति ६६ मस्तु इति जपेत् सप्त य
 ततो गायत्रीं त्रिजपेत् ततः कुशोष्पविश्व ॐ मधुवाता इत्यादि धादशा
 सचम ॐ मधुमधुमध्विति त्रिजपेत् ॐ हं शुक्लपाजप्रसिति न रोपितु इ
 पृथ्वीपाहिराजे वा मवां इमेव तव्यो मनुसि तिंदुराजोऽस्मासि विं पठनीय
 ध्यरक्षसस्तपिष्ठेः इति पठित्वा भूमिं तिलै रचकीरयेत् ॐ उदीरता
 मवरउत्परासन्मध्यमाः पितरः सोम्यास्तः तेषां वापि सुमनोज्य

नृपाणिप्रतिमुंचमाणा असुराः संतः स्वधया चरन्ति परापुरो
 निप्रयो ये भवन्त्यग्निं कांक्षो अशुदा त्यस्मात् इति मंत्रेण
 ज्वलदंगारप्रत्येकं भ्रामयेत् अंगारदक्षिरातो निदध्यात्
 ततः कुशमूले न सक्तदक्षिरा गन्कुशत्रयम् रेखाया
 मास्तशुपात् एवमेव पररेखाया मास्तशुपात् ततः
 सव्यं कृत्वा ॐ देवताभ्य इत्यादि त्रिर्जपेत् ततोऽप्यसव्यं
 कृत्वा पुठकद्वयं पठत्तपे जलतिलजं धूपमानि कृत्वा
 एकं पात्रं वामहस्ते कृत्वा मोदकतिलजला न्यादये ॐ अ
 ध्यामुकं गोत्रपितरमुकं शम्भिनृपार्वराग्राहपिशङ्क्या

संस्कृतप्रणीतानां त्वागिभ्यः नां कुलयोधिताम् षं उत्तिष्ठभाग
वेपानां दभे वि विकरासनम् इति मंत्ररासर्वप्रकारमन्त्रं सति
लज्जलमयैः तस्य जेतुं अग्निदग्धास्वयं जीवायेऽप्यदग्धाः
कुले मम भूमौ दत्ते न तस्य नृत्तपायानुपरां गतिम् इति मंत्रेण
मंत्रस्य फलमुद्दिष्टविकरेत् ततः कुशत्यागः हस्तौ पादौ प्रधा-
व्यसव्यं कृत्वा आचम्य हरिं स्मृत्वा जायत्रीं त्रिः जपेत् मधुका-
ता इत्यादि मधुमधुमधु इत्यादि जपेत् ततोऽप्यसव्यं पिशापा-
तनार्थं निर्मितं हस्तमात्रचतुरस्रचतुरंगुलं ब्रूत पिशापवपि-
शापकेदयं मध्यस्थाने सव्यहस्तं चोपरिभागे न दक्षिणा हस्तं च
तमूलनपविशा ॐ अपता अपुरारक्षा शिवे दि वद इति मंत्रेण
प्रादेशमात्रमुद्दिष्टेन पवित्रमेवा न्यां विवेत्त तस्य कर्मण्येव

३३

गमुजस्तप्यन्ति इति पठित्वा पित्रादिपिशडाया कुशामूलेकरे प्रोक्ष्य
 त्रिरात्रामेत् सव्यंततो हरिं स्मृत्वा अपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभि
 मुखः अत्र पितरो मादय ध्वं यथा भागमा वषाय ध्वमिति पठि
 त्वा वामावर्त्ते नोदमुखी भूय प्रीतमनाः स्वांसं नियम्यते
 नेव यथावर्त्तमानः पितृभास्वरमूर्तिं ध्यायन् ॐ अमी
 मदन्नपितरो यथा भागमा वषायिष्यतेति पिशडोपरि क्षिपेत्
 जपेत् ततः पूर्वदत्तावशिष्टं जलं युतमवने जनपात्रमादा
 य ॐ अद्यामुकजोत्रपितरमुकशो मीनं पर्वणा आदृषिस्ते
 ३ वावने निध्वते स्वधा एवं पितृमहादिपंचभ्योऽपि पिशडप्रत्य
 वने जनं दधात् ततो नीवीं विसृज्या च म्यस व्येज. ततोऽपसव्यं
 कृत्वा सूत्रदानम् वामेन पानि नोद्धृतं दक्षिणा करे सूत्रं कृत्वा

८५

९

८५

नेत्रावनेनिध्वंस्वधा इत्यास्तत्तदर्थमूले अवनज
 नंदघातं एवंपितामहादिपंचभ्योपिदघातं कुशेवनेज
 नंकुशाज्येकुशमध्यकुशाने अवनज नंदघातं ततः सव्यंज
 नतिलजलमधा अयुतप्रोषा ननेषदपिराप्रान्निर्माप्रधि
 न्नमूलकुशास्ताराम मोठकतिलजलपिराउमादाय ॐ अ
 धामुक जात्रपितरमुक शर्मनपार्वरा प्रादे एषतिपिराः
 स्वधेतिप्रथमावनेजनस्थानेपिराउदघातं एवंपितामहा
 दिपंचभ्योपिप्रत्येकंदघातं अवननेजनस्थानेपिरादानं च
 सर्वोपगृहीतदक्षिणगृहस्तेनकार्यम् ततः प्रपितृमहाद
 वं त्रपालेपमुजातपिमुदिष्य ॐ लेफाभाजश्चतुर्थीयाः पि
 राउमाजिताः पिरादः एषतिपिराः पिरादः पिरादः पिरादः

मन्त्राय मुपतिष्ठताम् इति उत्सृजेत् स्वमेव पिता महादिपञ्चानां
 यच्छान्तानाम्नां प्रत्येकमुत्सृजेत् ततः सव्यं कृत्वा दक्षिणादिशोऽपि
 श्यन्सुमनाः पिराडोपरि ॐ अत्र बोराः पितरः सन्तु इति पाठ्ये पूर्वा
 त्रसपवित्रकुरोपरि जलधारां दद्यात् ततोऽपि सव्यं कृत्वा अग्निः
 प्राप्नुस्व आशिवः प्रार्थयेत् ॐ जोत्रं नो वर्द्धतां दाता रो नोऽभि
 वर्द्धतां वेदाः संततिरेव च अद्वाच नो मा व्यमम बहुदेयं च नोऽस्तु
 अन्नं च नो बहु भवेदतिथीं स्त्रलभेम महि या चित्तास्तु नः संतु मा च १०
 याचिष्म कंचन यताः सत्याशिवः संतु ततोऽपि सव्यं कृत्वा पिराडो
 परिसपवित्रकुरा नास्तौ ॐ उज्ज्विह नो अमृतं हृतं पयः की
 लात्पं काम कामयत इति पठित्वा परिश्रुतं स्वधास्तप्ये मम पितृन्
 इति पवित्रकुरोपरि दक्षिणाग्नां जलधारां दद्यात् ततः नाम्नी

ॐ नमो वः पितरो रसायनमो वः पितरश्चोद्याय नमो वः पितरो जी-
 वाय नमो वः पितरः स्वधाये नमो वः पितरो वीराय नमो वः पितरो
 मन्यवे नमो वः पितरो पितरो नमो वीरहातः पितरो दत्तसतो वः
 पितरो ह्ये एतद्वः पितरो वासः इति पठित्वा षडपिरो सूत्राणि ता-
 मोठकतिलजला न्यादाय ॐ अघामुकगोत्रपितरमुकशर्मन्
 पार्वरा प्रादे पिरो एते सूत्राणि कंवासः स्वधा इति उत्सृजेत्
 एवमेवापरं च सुपिरो सुसूत्रं समुत्सृजेत् ततो गंधपुष्पधूपदीप-
 लाम्बूलानि प्रत्येकं पिरो दद्यात् ॐ शिवा आपः सन्तु इति जलम्
 ॐ सौमनस्यमस्त्विति पुष्पम् ॐ अदधत्तं चारितं चास्तु इति त-
 रादुलान् अन्नपात्रे बुद्धिनिःक्षेपेत् ततो मोठकादी न्यादाय ॐ
 अघामुकगोत्रस्य पितरमुकशर्मिणः पार्वरा प्रादे दत्ते दत्तपानादिक

पंचभ्योपिदक्षिणांदद्यात् हिरण्यं रजतं संपत्तौ यथासंभवमन्यदपि फ
 लादिदक्षिणांदद्यात् एतदसंप्रादायेद्दक्षिणमिति प्रयोजेन कार्यः तावदेव
 द्वयमूलं रजतमिति यदंकुर्यात् सव्येन देवा वर्षा न द्रव्येत्वा जयेत्
 अपसव्येन पित्रा वर्षा न ६ उत्तानीकृत्य ॐ योजे वा जेवम वाजिनो
 नो धने ॥ शुचिप्राश्नमला अतस्त आस्पृश धुः पिवत मद्य धृत
 प्रायात पयिभिर्देवयानैः ॐ आमा वाजस्य प्रसयो जगम्यं देवेद्या
 वापृथिवी विश्वरूपे अमागता पितरा मातरा चामासीनोऽन्तर्त्वा
 यजम्यात् इति पित्रादीन् विसर्जयेत् सव्येन विश्वे देवाः प्री
 यन्तामिति देवविसर्जनम् ॐ देवताभ्यः इति त्रिर्जपेत् ततोऽ
 पसव्येन रक्षादीषान्निर्वीष्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्या च म्यहरिं स्मरणां
 कृत्वा ॐ प्रमादात् कुर्वतां कर्मि प्रच्यवेता धुरेषु यत् स्मरणां देवता

११
 ॥

११

नूयपिराडान्नपात्रापोत्थापयेत् गथायां पितरूपेण स्वयमेव
 जगोर्देनः तं दद्यात्पुण्डरीकाक्षं मन्त्रं च अत्राप्यात् ततः सव्ये
 न कुशत्रयाजयजनेर्देवदेवदक्षिणां दद्यात् पिराडाधारकुशानु
 मुकां बहोक्षिपेत् ॐ अधामुकजोत्राणां पितृपितामहानां ममु
 कां सुकर्मणां पार्वशा आर्द्धं संवन्धि नो विश्वेषां देवानां कृते तं
 च्छ्राद्धप्रतिष्ठार्थं मिदं हिरण्यमग्निदेवतां यथानामगोत्राय
 ब्राह्मणां दक्षिणां दातुमहं समुत्सजेत् श्रवमातामहादिदेवदे
 क्षिणां दद्यात् ततोऽप्यसव्ये न मोहकं तिलजत्रैः पित्रादि आर्द्धं
 दक्षिणां दद्यात् ॐ अधामुकजोत्रपितरमुकर्मणाः कृते तं तया
 र्वशा आर्द्धप्रतिष्ठार्थं रजतचन्द्रे देवतां यथानामगोत्राय ब्रा
 ह्मणां दक्षिणां दातुमहं समुत्सजेत् एवमेव पितामहादि

स्वा३

द्विस्तोः संपूर्णस्यादिति शुभः पतनं तत्कृतमस्तु यन्न कृतं तद्वि
 स्तोः प्रसादाद्वास्तुणा वचनास्तु सर्वं परिपूर्णास्तु आयुः प्रजो
 धनं विद्यां स्वर्गं ज्योतिः सुरक्षां निचयं च नित्यं तथाराज्यं
 पितरः श्राद्धं तर्पिताः श्रीसूर्याय नमः इति पठित्वा कर्म
 संपूर्णार्थं विष्णुं स्मरेत् श्राद्धया वदस्तु नि ब्राह्मणा यप्रति
 पादयेत् पिशाङ्गं भक्षित्वा प्रक्षिपेत् ततो बलिवैष्णवे
 व कर्मणि कुर्यात् एव पार्वरा श्राद्धविधिः एष एव विधिः
 उपयोजनं न भक्षणातीर्थं प्राप्तिनिमित्तं कादि श्राद्धेषु वा
 हव्यः तीर्थं प्राप्तिनिमित्तं क श्राद्धेऽर्घ्यावाहनं वा इति विशेष
 यः इति श्राद्धविधेः पार्वरा श्राद्धप्रयोगः समाप्तः शुभं मस्तु संवत्

१२

१२

१२

13